

NOODLOT.

Wanneer we kansberekening gebruiken, dan is het mogelijk om te constateren in welke frequentie bepaalde zaken voorkomen. Wij kunnen bv. uitrekenen hoe op een stadsbevolking van een miljoen mensen, het aantal mensen die hartcollaps lijden of hartinfarct, de mensen die last krijg en van t.b., gevallen van kinderverlamming, en we zouden zelfs kunnen uitrekenen hoeveel mensen er failliet gaan, alles kwijt raken en hoeveel mensen er meervoudig miljonair worden in korte tijd. Dat wil dus zeggen dat het gehele beeld berekenbaar is en ook bestembaar. Dat is iets wat niet alleen behoort te gelden voor een grote stad. Wanneer we over voldoende gegevens beschikken, dan kunnen we ook nog uitrekenen wat er over een paar duizend jaar ongeveer zal bestaan. Maar er ontstaat dan onzekerheid; er zijn namelijk teveel elementen van keuze en daarbij komen we tot vaak sterk afwijkende beelden. Toch is hierbij ook weer een zodanig omvattend beeld te geven dat je kunt zeggen, het lot is meer of minder bestand. Maar het noodlot voor een mens is juist datgene wat onbestembaar is, en dat onbestembare lijkt, in het kader van kansberekening en verdere definitiemogelijkheden, in het begin een beetje bijgeloof. Men zou zeggen, het is allemaal zo nauwkeurig te becijferen wat wel en wat niet mogelijk is, dat een noodlot, iets dat zomaar gebeurt, ondenkbaar is. En toch kunnen wij eveneens met diezelfde kansberekening constateren dat wij ongeveer eens op de honderdduizend sequenties - dat zijn een reeks gevallen achtereen - te maken hebben met een onwaarschijnlijke samenloop van omstandigheden ofwel toevalligheden die eigenlijk niet redelijk gezien zouden mogen voorkomen. In het verleden heeft men over die dingen waarschijnlijk gesproken als wonderen, mirakelen, ingrijpen van God, hekserij en wat dies meer zij. Maar in deze tijd is men al zo ver gevorderd dat men zegt, nou ja dat is alleen een onwaarschijnlijke samenloop van omstandigheden. Maar u als eenling, bent onberekenbaar. U behoort tot een geheel waarin een groot aantal factoren inderdaad zelfs in ruime mate in de toekomst vastgelegd schijnen te zijn. En wat u niet kunt, is bepalen wie het lot zal treffen. Je kunt zeggen, wanneer er duizend mensen samen zijn, zal binnen zoveel tijd een van hen overlijden. Door heb je gelijk in, dat klopt, maar je kunt niet zeggen wie van de duizend. Op het ogenblik dat in het gehele kader van alle berekenbare en overzienbare gebeurtenissen, het ik persoonlijk een waardering eist, hebben we te maken met het noodlot.

Wanneer ik namelijk over dat noodlot spreek, dan spreek ik in feite over een zeer persoonlijke, op de eigenschappen van de mens gebaseerde relatie met het geheel. Het noodlot is niet iets wat zomaar ontstaat. Het zou dwaas zijn dat te veronderstellen. Het lijkt me even dwaas om een ingrijpen van Goddelijke krachten te veronderstellen, wanneer we weten dat natuurlijke omstandigheden meer dan voldoende zijn voor de effecten die optreden. Dan zou de bepaling van noodlot in de mens moeten liggen. Er zijn weer mensen die daarvoor een verklaring hebben, die zeggen ja kijk eens, er is een karma, en in een vorig leven heb jij iemand met een ezelwagen overreden en die mag jou nu overrijden met zijn motor of auto. Daar komt het vandaan. Maar ook dit is ergens een beetje onredelijk omdat u namelijk een fase hebt gekend van bestaan in de geest, waarbij u al die gegevens van de wereld verwerkt hebt. U komt niet terug als iemand die een heel lijstje ervaringen heeft af te werken. Je komt terug als iemand die een basis van besef heeft, een oriëntatie ten aanzien van het leven. En het is die gerichtheid ten aanzien van het bestaan waarmee u eigenlijk helpt uw eigen relatie met de omgeving te bepalen, en in zekere zin uw noodlot. En we moeten, geloof ik, veel verder gaan dan dit, je moet goed onthouden wat ik ga zeggen is niet bewijsbaar.

Voor u is dit een theorie, een these, een filosofie mijnentwege, die enige nadere beschouwing zou kunnen verdienen. Voor mij is het een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, waarvan ik de bewijzen vele malen meen gezien te hebben. Ik stel dus, door de eigen instelling van de mens plus zijn reactie op de mensen rond hem, krijgt hij ook een eigen uitstraling die zijn contact, zijn relatie met die wereld rond hem bepaalt. Hierbij is sprake van negatieve en positieve werkingen. Die zijn op zichzelf niet erg gevaarlijk, een mens die totaal negatief is kan even veel bereiken als een mens die totaal positief is. Zeker zal voor anderen de betekenis niet dezelfde zijn, maar de mogelijkheid vanuit het lot van de mens gezien, is de

gelijke. De grote moeilijkheid komt wanneer wij voor een deel van de wereld positief, en voor een ander deel negatief reageren. Dan namelijk ken een samentreffen van omstandigheden ontstaan, waarbij we gelijktijdig positieve impulsen ontvangen en negatieve. En dat betekent dat we niet meer kunnen kiezen. De automatische keuze, die is ingebouwd door onze innerlijke gerichtheid, onze persoonlijkheid is uitgeschakeld. Kiezen we niet, dan behoren wij gewoon tot het gemiddelde, wat je in de kansberekening vindt. Maar onze reactie is hier niet berekenbaar, ze is niet te verwachten, ze is ook niet te overzien.

Daardoor kan een mens op deze ogenblikken totaal onverwachte beslissingen nemen, maar ook totaal onverwachte besefrelaties met de omgeving aanknopen. Het resultaat daarvan is altijd het onverwachte en datgene wat wij noodlot noemen, vloeit daaruit voort.

We gaan nog een stap verder, want u zult wel begrijpen dat ik het daar niet wil bij laten. Wanneer ik nu spreek over noodlot, dan kan dat erg groot lijken, iets erg belangrijks, het kan ook schijnbaar onbelangrijk zijn. Er zijn ogenblikken waarop het hele leven van de mens kan veranderen, door één enkele zinsnede; er zijn relaties tussen mensen zelfs tussen ouder en kind, die soms door één enkel woord, op één bepaald ogenblik voor het verdere leven bepaald worden. Wat brengt u ertoe om zo te reageren, en wat meer is, hoe kunnen we dit plaatsen in het geheel? Nou ik zou het zo willen zeggen: het aantal mogelijkheden dat nu bestaat voor uw wereld, plus uw innerlijk besef, is beperkt. Daarin zijn waarschijnlijkheden, maar die kunt u door uw eigen instelling teniet doen. Er zijn onwaarschijnlijkheden die u eveneens door uw eigen instelling, uw wijze van denken, reageren en uitstralen, toch weer tot mogelijkheid kunt maken en misschien verwezenlijken. Al die dingen lopen in tijd, want uw eigen ervaren is op tijd gebaseerd. Maar de uitstraling en hun uitwerkingen ligt buiten de tijd. Ze zijn niet te definiëren in een bepaalde tijdssequentie en er zijn gevallen bekend, waarbij een instelling door een mens pas gerealiseerd werd op het ogenblik dat alle resultaten van deze instelling reeds kenbaar voor hem lagen. Dan is de vraag, wat ben ik, wat wil ik, daar kom je altijd weer op terecht. In de eerste plaats, wat ik ben, kan ik slechts ten dele ontleden. Al wat ik ben kan slechts erkend worden in relatie tot een wereld buiten mij en dan nog dat deel van de wereld buiten mij wat voor mij kenbaar is. Het verdere van mijn eigen instelling wordt bepaald door mijn denken en mijn denkvermogen. Wanneer deze factoren samenwerken ontstaat een levenshouding. Deze levenshouding berust, niet noodzakelijkerwijze althans, op feiten. Een mens handelt niet rationeel, ook al denkt hij dit te doen. Integendeel, de doorsnee mens zal zijn gevoelens een veel grotere rol toekennen dan zijn rede, en voor een groot gedeelte zal hij die rede dan ook hanteren om zijn gevoelens voor zichzelf, en hopelijk voor de wereld rond hem, aanvaardbaar te maken. De emotie van de mens is gebaseerd voor een deel op ervaringen, voor een deel ook op datgene wat de geest heeft meegebracht toen die mens incarneerde op aarde. Er is een gerichtheid en alles wat tegen deze gerichtheid ingaat, brengt een negatieve emotie teweeg, een stemming van, dit kan ik niet verwerken, dat wil ik niet. Alles wat er wel mee in overeenstemming is, brengt a priori, dus zonder meer, al onmiddellijk een positieve benadering tot stand.

Maar de mens heeft niet genoeg aan deze dingen. Hij bouwt in zichzelf een wereldje op, waarbij niet alleen zijn verklaringen voor zijn gevoelsleven, zijn reactie op de wereld, een rol spelen, maar daarnaast allerhande herinneringen en wensdromen. Misschien mag ik dit laatste iets duidelijker maken. Een meisje leest een roman: secretaresse huwt haar knappe baas; meisje wordt typiste, wil met alle geweld secretaresse worden omdat ze een knappe baas heeft. Daarom gaat ze intrigeren, krijgt allerhande moeilijkheden met de rest van het personeel, ze wordt secretaresse maar de baas is al lang getrouwd, en heeft helemaal geen zin in die knappe secretaresse. Dat vindt ze erg vervelend, maar ze voelt zich ook gelijktijdig gefrustreerd; haar gevoelens, niet haar verstand, zeggen haar dat hier tegenover haar onrecht wordt begaan. Het is zeer belangrijk moet je onthouden. Haar gevoel zegt: dit is onrecht, ook wanneer haar verwachtingen, die helemaal niets met de werkelijkheid te maken hadden, maar eigenlijk voortkomen van een spelletje van de illusie die men literatuur of misschien keukenmeidliteratuur zou kunnen noemen. Kijk zo reageer je nu niet alleen maar wanneer het gaat om gewone dingen, dus dat secretaressegeval. Er zijn mensen, die bouwen een bepaald geloof op, ze weten betrekkelijk weinig van God, maar ze bouwen voor zichzelf een beeld op van wat die God moet zijn. Het resultaat is dat ze van die God verwachten zonder meer, en zonder aarzeling, dat Hij zal beantwoorden aan hetgeen zij gesteld hebben dat Hij is. Gebeurt dit niet, dan kunnen ze die God niet ontkennen, want ze hebben er zichzelf eraan verbonden. Het is voor hen het beginsel van het leven, de reden van het bestaan. Maar gelijktijdig

moeten ze het ergens afreageren. Ze voelen zich teleurgesteld; er is een kans dat ze een andere God zoeken, er is evenzeer de kans dat ze hun onrecht wreken, door anderen met diezelfde God te lijf te gaan, te zeggen, ik krijg dan later misschien toch nog wat ik verdiend heb, maar jullie zullen in ieder geval nu gehoorzamen aan die God van mij, want anders..., en dat zei ik nu ten aanzien van God, maar is dit niet hetzelfde ook met politiek? De mens bouwt eenvoudig een visie op, die maatschappij moet zo zijn; of die zo is interesseert hem niet. Hij moet zo zijn. En elke keer wanneer hij handelt volgens dat beeld dat hij in zichzelf draagt en de wereld daaraan niet beantwoordt, dan voelt hij dat als een onrecht van de wereld. Nou ja, dan kun je desnoods gaan ageren met geweld, idee van Bader-Meinhof-groep, of zoiets dergelijks. Dat wil niet zeggen dat deze mensen slecht zijn, het wil alleen maar zeggen dat ze leven met een totaal ander werkelijkheidsbeeld, en dat bepaalt niet alleen maar hun actie, dat is de psychologische benadering, het verklaart ook hun relatie met de rest.

Wanneer je te maken hebt met iets wat destructief is en je bent zelf destructief, dan versmelt je daarmee. Iemand die diep in zichzelf de behoefte heeft om leven te nemen, die versmelt met een geweer, ook wanneer hij nooit iets anders neerschiet dan een rat, maar voelt er zich één mee, en het geweer schijnt zich één te voelen met hem. Een mens die graag de meerdere is van een ander, die zal proberen een situatie te creëren waarbij hij dit is. Ook al is het alleen maar eerder met de auto optrekken bij een stoplicht dan een ander. Dat daar gevaren aanzitten of dat het niet redelijk is, interesseert hem niet. Er is een voortdurende poging om een droomwereld te verwezenlijken en dat betekent ook dat die auto van zo iemand vaak veel beter reageert dan van een ander. Het is dat de motor soepeler optrekt. Dat komt omdat die man op het ogenblik die motor en die auto aanvoelt. Hij weet wat er nodig is, daardoor kan hij inderdaad wegspuiten. Dit geldt ook in uw dagelijkse leven. U kunt een machine hebben, een typemachine waar u een hekel aan hebt, wanneer u daar een brief op tikt, maakt u gegarandeerd fouten. U kunt een machine hebben die voor u ideaal is, zelfs wanneer u niet oplet tikt u op dat ding opmerkelijk foutloos, goed, gemakkelijk, met weinig vermoeidheid. Dit kan zelfs het geval zijn wanneer beide machines in wezen identiek zijn, dus volkomen overeenkomstig op elk punt.

En nu komt het noodlot erbij. Op het ogenblik dat een mens emotioneel gestoord is omdat zijn verwachtingen beschaamd zijn, zijn verwachtingen die voor een groot deel op illusies gebaseerd zijn, is hij destructief. Op dit destructief ogenblik; krijgt hij een wapen in handen. Wedden dat die mens op dat ogenblik met het wapen iets presteert, wat niet in overeenstemming is met zijn voorgaande training. Iemand die zelden gevochten heeft, grijpt in effect het mes en doodt een ander met een steek zo klinisch zuiver dat een chirurg het niet verbeterd zou kunnen hebben. Een mens grijpt een pistool, hij schiet zuiver ofschoon hij niet eens weet, hoe je met dat ding moet werken. Hij weet nauwelijks hoe je het af moet schieten. Maar op dat ogenblik treft hij doel. Er is een harmonie ontstaan.

Nu komen we nog een beetje dichter bij de totaliteit van het noodlot want we hebben niet alleen maar te maken met dingen of mensen, we hebben ook nog te maken met iets dat men een onzienlijke wereld noemt, een reeks eigenschappen die men psy noemt, kortom we worden geconfronteerd met allerhand kwaliteiten die niet meer redelijk geheel omschrijfbaar zijn maar die optreden, die werken. Wanneer nu een voorwerp op uw stemming kan reageren, een tijdelijke versmelting, een instinctieve overdracht van wat je wilt aan een voorwerp of een instinctieve uitwisseling van begrip en gedachten tussen mensen, of mensen en dieren, waarom zou, dat niet kunnen met een geest. Waarom zou je niet in de wereld rond je, juist die krachten wakker kunnen maken die in overeenstemming zijn met datgene wat jij op dit moment uitstraalt en bent. En dan blijkt opeens dat het noodlot helemaal niet zo toevallig is. Het is niet een toeval dat uit die 10.000, u die ene bent, die die mogelijkheid weer maakt die we voor 10.000 kunnen berekenen, maar nooit voor een eenling. U bent door uw eigen afstemming, door uw eigen reactie, uw eigen gebruik van uw besepte en onbesepte mogelijkheden, degene die mede zelf veroorzaakt wat er gebeurt. Het is een stelling die natuurlijk vaar een hoop mensen onaangenaam is. Het is zo gemakkelijk om te zeggen, God legt mij dit lijden op en wanneer ik het geduldig draag, zal ik wel beloond worden. Maar is het wel zo? Is het God die u dit lijden oplegt? Of bent u het zelf. Een vraag waar er moeilijk een antwoord op te geven is misschien. Maar, wanneer we horen, God heeft deze mens voor mij genomen, dan kan ik dat aanvaarden. Maar wanneer iemand dan gelijktijdig de dood van een medemens, die hem erg dierbaar is beschouwt als een soort onrecht, dan zeg ik waarom?

Sterven is een eigenschap van stoffelijk leven. Dat het moet gebeuren en zal gebeuren, dat is duidelijk. Maar om je te verzetten tegen het feit, ook wanneer het je onverwacht treft, dan is het antwoord, ja dat voel ik nou eenmaal zo, het had anders kunnen zijn, het had anders moeten zijn, die illusiewereld komt weer en vervreemdt de mens met zijn afstemming. Niet alleen van de feiten, maar ook van de mogelijkheden die in de feiten liggen. Op deze manier schept de mens zijn noodlot, kan hij zelfs een groot gedeelte van zijn ziekten en ongevallen zelf bepalen, zal hij inspiraties die hij ontvangt, voor een groot gedeelte zelf mede selecteren, zal hij het gebruik van paranormale krachten, zo hij die bezit, voor een zeer groot gedeelte zelf richten ook wanneer hij zich niet bewust is van de wijze waarop dit geschiedt.

Is het u wel eens opgevallen, dat bepaalde klanken, bepaalde tonen, bepaalde gedachten, bepaalde regels, u op een bijzondere manier beroeren. Het kan zijn dat één enkele klank u voor een ogenblik als het ware doet trippen. Je bent ineens weg uit die werkelijkheid, het is net of er iets anders rond u ligt, toch is dat niet reëel. Ik zou duizend andere voorbeelden kunnen geven. Je bent even weg uit de werkelijkheid, het is of je wereld plotseling verandert voor een kort ogenblik, soms voor een langere tijd. Wat is dit ?

Dan komen we op het tweede deel van het noodlot, tweede deel van mijn inleiding daarop. Laat ik het zo zeggen : stel nou eens voor, je bent een made, u zit in de kaas -of vindt u dat niet vlelend.- Het is doodgewoon maar zo, je bent een consument, je bevindt je binnen een consumptiegelegenheid, maar er zitten gaten in de kaas. Wanneer je ophoudt met consumeren en je verplaatst je door een van die gangen, dan kom je op een punt waar andere maden misschien zijn, of helemaal geen maden. Waar de kaas misschien harder of minder hard is. Je komt in een andere omgeving. Stel nu eens dat de werkelijkheid waarin de mens leeft, niet zo vast en gereguleerd is als hij zichzelf voorstelt. Wat gebeurt er dan ? Dan kan die mens op een bepaald moment ineens gaan reageren op een wijze die niet behoort bij zijn wezen en die niet past in zijn wereld. Hij kan met zijn denkbeelden, ook wanneer het illusies zijn, als het ware het aan zijn van de wereld en van de werkelijkheid voor zichzelf voor een deel veranderen. Het lijkt plotseling een andere wereld, want zijn besef ziet andere mogelijkheden. Het wil niet zeggen dat plotseling er een alternatieve werkelijkheid in hem is ontstaan, gepaard gaande met een totaal nieuwe waardering. Dan kun je met diezelfde eigenschappen die de vraag steeds weer doet rijzen, "dus wat ben ik", kun je ineens heel anders gaan reageren. Wanneer een enkele toon een mens veranderen kan in stemming, in beleving, dan is het ook aan te nemen dat er heel vele factoren in de wereld zijn, waarvoor wij gevoelig kunnen zijn en die ons kunnen veranderen. Ik heb nu daaraan toegevoegd, dat zij niet alleen maar tijdelijk ons beleven - zij het ons denken of ons gevoelsleven, wanneer we mens zijn - , veranderen, maar dat ze zelfs ons totale beeld van de werkelijkheid kunnen wijzigen en dan wordt het pas interessant. Wanneer ik mijn beeld van de werkelijkheid wijzig, dan zou ik reageren op de mogelijkheden die ik daarin verstandelijk, emotioneel en geestelijk in feite erken. Ik kies dus uit het geheel van de mogelijkheden op een nieuwe manier. Dat wil zeggen dat, al blijf ik binnen het statistisch getal, toch een totaal andere reeks ontwikkelingen en mogelijkheden doormaak. Mijn noodlot is veranderd. Dan zullen de mensen zeggen, ja heel mooi, maar als je noodlot nou veranderd is, wat dan ? Het antwoord is dit : door uw eigen visie of denkwijze te veranderen, verandert u al uw contacten met de wereld, want uw eigen uitstraling verandert. U krijgt met andere geestelijke waarden en krachten te maken, maar evenzeer en vergeet dat a.u.b. niet, krijgt u te maken met een totaal andere relatie met alles op uw wereld. De voorwerpen reageren anders. De mensen reageren anders, begrijpen u anders, ja zelfs de dieren en de planten veranderen hun houding misschien. U leeft wel degelijk op dat moment in een andere wereld, vanuit uw eigen standpunt. We kunnen nu zeggen, er zijn alternatieve werelden denkbaar, er zijn parallel continuüm mogelijk, wat niets anders betekent dan, dat er naast dit heel al nog één ligt. En dat de burens erg veel op ons lijken, maar toch in bepaalde punten verschillen. Met je noodlot heeft dit niets te maken, want je noodlot is jouw ondergaan van je leven. Als je jezelf nu voldoende kent, ook je emotie, dan kun je je uitstraling ook een beetje afschatten. Kun die afschatten, dan weet je ook wel een beetje hoe de wereld erop reageert. Je kunt bewuster je weg gaan. Veronderstel nu eens dat je dat niet doet, stel nou bv. dat je, zoals zoveel mensen, eenvoudig maar aanneemt, zoals ik ben moet de wereld zijn. Dan krijg je botsingen, dan ontstaat het noodlot. Dan is die trap net niet zo betrouwbaar meer dan u veronderstelde. Je bent teleurgesteld. Dan loopt de gang van zaken net iets anders dan u meende terecht te mogen verwachten. Dan zegt u er is onrecht gebeurd. U bent zelf mee de oorzaak. Je kunt natuurlijk niet zeggen dat een mens oorzakelijk is voor alles wat rond hem gebeurt, dat zou dwaas zijn. Als een andere een gewicht lood van 10 kg. op je tenen gooit, en je begint dan een rondedans, dan kun je moeilijk zeggen dat is mijn eigen schuld, want dat

kan iets zijn wat je niet helemaal overzien hebt. Maar er is wel een ander iets : hoe komt het dat je op dat ogenblik in die buurt was ? Dat heb je zelf mee bepaald. De kleine dingen zijn net zo belangrijk als de grote. Het feit dat we één stap anders doen, kan betekenen dat onze relatie met anderen, een andere wordt. Om aan dit noodlot te ontkomen kun je natuurlijk niet het beleven ontkennen, dat is dwaasheid. Iemand die tandpijn heeft, kan wel zeggen dat zijn gebit gezond is, maar op de duur zal hij toch naar de tandarts gaan, al is het alleen maar omdat de pijn voor hem ondraaglijk wordt. We kunnen niet ontkennen dat er een noodlot is, we kunnen ook niet zeggen dat we los staan van de wereld, we kunnen zelfs niet ontkennen, wanneer we eerlijk zijn, dat er onbekende invloeden voortdurend ergens bij ons zijn en toch weer invloed hebben op hetgeen wij doen. We kunnen wel zeggen, wanneer ik mij bewust ben van hetgeen ik wil, en met mijn gevoel en denken, de aanvaardbaarheid van hetgeen ik als wens stel erken, dan kan ze waar worden. Ze kan waar worden voor mij, niet voor anderen. Maar voor elke verandering die ik zo in mijzelf teweegbreng, moet ik ook rekening houden met een verandering in alle anderen die rond u zijn. Wanneer ik die verandering van de anderen blijf aanvaarden, dan kan ik mijn noodlot toch wel voor een groot gedeelte zelf dirigeren. Ik kan me nog steeds niet onttrekken aan het statistisch gemiddelde, dat wil zeggen in de groep waarin ik ben zullen bepaalde voorvallen met een bepaalde regelmaat en in bepaalde aantallen plaatsvinden. Maar nu ben ik zelf diegene die de relaties wijzig. Ik ben dus diegene die wel of niet getroffen kan worden door de kans, punt één. Punt twee : datgene wat gebeurt kan voor mij een zeer grote of zeer geringe betekenis hebben.

Punt drie : ik kan een gebeuren constateren, mijzelf daarbij aanpassen, of ik kan eenvoudig ontkennen dat het gebeurd is omdat het mij niet ligt het te herkennen. In deze gevallen kun je binnen het gemiddelde wel degelijk je eigen kansen mee bepalen. Het noodlot van de mens is niet iets wat van buitenaf wordt opgelegd, het is iets dat hijzelf, door zijn eigen levenshouding, zijn wijze van denken en reageren, voortdurend zelf mede bepaalt. Dat hij daarbij tot een overwaardering komt van de reactie van zijn omgeving is begrijpelijk, behoort nu eenmaal thuis in de menselijke wereld. Maar het is zeker niet terecht want eenieder die zelf verandert, moet verwachten dat de wereld in overeenstemming met deze verandering, haar wijze van handelen en denken eveneens wijzigt ten aanzien van jouw persoonlijkheid.

Nou, dan geloof ik dat ik dit verder laat rusten, ik heb het punt duidelijk genoeg gemaakt en probeer om u iets te vertellen over Wessac. Voor diegenen die het niet weten : het Wessacfeest is eigenlijk een feest dat samenvalt een beetje met Boeddha's geboortedag, althans naar men zegt, het is volle maan in mei, het is een dag waarop samenkomst plaatsvindt, die op elke andere dag en op elke andere plaats zou kunnen gebeuren, laten we dus wel begrijpen, waarin men dus de hogere geestelijke krachten en de stoffelijke krachten bijeen tracht te brengen, en daaruit dus een schouwspel veroorzaakt dat vooral de paranormaal begaafden zullen kunnen volgen, een schouwspel dat men meestal omschrijft in kleuren en dat dan bepaalde neigingen of stemmingen kenbaar maakt die ook iets zeggen omtrent de periode die voor de mensheid als geheel nu te verwachten is. Plaats van bijeenkomst : een afgesloten vallei, deze keer niet in Azië zoals de laatste tijd, maar elders; aantal in de stof aanwezigen, ongeveer een duizend ruim - zal dicht bij de elfhonderd geweest zijn - plus uitgetreden, mensen die in hun slaap dus als het ware geestelijk daar aanwezig zijn, en velen uit onze wereld en werelden. Het geheel wordt gekentekend door wat wij noemen een scherp bijna verblindend wit licht. De realisatie die wij daaruit vinden is : alles wordt scherper kenbaar maar ook tegenstellingen zullen dus meer bewust beleefd kunnen worden. Er zullen veel meer tegenstellingen zijn, bestaande fouten zullen sneller en vollediger kenbaar worden, er zal een jaar zijn van grote veranderingen spanningen en onrust. En het klinkt dan weer erg pessimistisch, opvallend is verder dat we hier en daar wat anders rood hebben gezien en dat betekent dat emoties een veel grotere rol dan normaal zullen spelen in de gebeurtenissen bij de mensen. Er zijn factoren van blauw licht die eigenlijk niet zo scherp zijn. We zouden haast kunnen veronderstellen dat het met de redelijkheid van de mensen dit jaar nou niet zo bijzonder goed gesteld zal zijn. Maar wel zijn er weer spiralen die we dan goudkleurig genoemd worden, het is een bepaalde vorm van levenskracht en energie, en deze die doet dan weer denken dat er dus heel grote mogelijkheden moeten bestaan voor elke mens om geestelijke waarden te ervaren of sterker te zijn dan normaal. De uitstorting zelf was, geestelijk gezien, van ongeveer gelijke duur als normaal, stoffelijk gezien was het feest, geloof ik, iets korter. Wanneer we de totale werking moeten evalueren, dat gaat nogal moeilijk, dan kunnen we de voorlopige conclusie trekken dat zeer veel strijdpunten opnieuw aan de orde komen, oude strijdpunten. Het houdt in bv., ziekten die schijnbaar overwonnen zijn,

breken opnieuw uit, rechtsgedingen die schijnbaar al afgesloten zijn, leven op, er komen nieuwe en vaak totaal andere uitslagen. Onderlinge relaties tussen staten ondergaan een zeer sterke verandering vaak op zeer korte termijn. De mensen zullen veel drastischer reageren en dit betekent dus ook dat in de sociale samenhang zeer grote omwentelingen eigenlijk worden afgedwongen. Alles bij elkaar, een periode die voor de mens nogal onrustbarend schijnt te zijn maar er zitten gelukkig heel veel goede punten bij en u zult het mij niet kwalijk nemen, als ik vooral die positieve kanten probeer te belichten. Dan kom ik met het eerste punt : veel geestelijke kracht en levenskracht; wanneer je in deze periode iets nastreeft, zul je meer energie vinden om het na te streven en je zult vaak gevoeliger zijn voor al wat er mee samenhangt, je kunt dus juister kiezen en vooral meer op het juiste ogenblik reageren. Op de tweede plaats : er is wat blauw, er is wit-geel, tesamen geeft het toch wel het denkbeeld, dat heel veel mensen inspiratief beïnvloed zullen worden. Dat kan misschien een inwijdingkje worden, we moeten daar overigens niet tegen opkijken, dat zijn gewone, kleine veranderingen aan het bewustzijn, maar het is even goed mogelijk dat mensen een totaal nieuwe benadering vinden van bestaande, voor hen actuele problemen. Het gaat hier voornamelijk om theoretische problemen, dus je moet denken non filosofie, wiskunde en dergelijke. De uitwerking op meer concrete terreinen zoals bijvoorbeeld geneeskunde en proeven daarop, zal waarschijnlijk iets minder goed zijn. Kijk je nu naar de sociale ontwikkeling, economische ontwikkeling, dan zeg je, de tegenstellingen worden groter, het kan niet anders. Er moeten dus botsingen komen. Die botsingen zullen niet alleen plaats vinden tussen verschillende standen of groepen van rijken en armen, maar zullen degelijk ook plaatsvinden tussen verschillende staten. Het is denkbaar dat het komende jaar dus een verheving brengt van politieke geschillen, we zien er geen wereldoorlog in dat niet, maar dreigende taal zal toch wel steeds luider worden, dacht ik. Brandpunten voor het komende jaar, zover te overzien, liggen in Zuid-Azië, in het midden van Afrika, niet Zuid-Afrika, zoals je misschien zou denken, en in het noorden van Zuid-Amerika. Opvallend is dat het allemaal landen zijn dicht bij de evenaar of zuidelijk van de evenaar. We moeten aannemen dat dit samenhangt met de werking van bepaalde natuurkrachten; erupties, bevingen en dergelijke zijn dus ook weer mogelijk daar, al werden die trouwens in het verleden al aangekondigd. Er schijnen dus nieuwe mogelijkheden bij te komen en ten laatste zou ik zeggen, de mensen zullen meer denken om hun naaste dan in het verleden. Het betekent wel dat iemand die sterk egoïstisch is, sterk geïsoleerd geraakt. Hij heeft steeds minder contact met zijn omgeving en zijn werkelijkheid, maar daar staat tegenover dat de velen onder u die van goede wil zijn, toch op een gegeven ogenblik ineens een heel nieuwe wijze van leven en denken kunnen ontwikkelen, dat ze met hun medemensen gemakkelijker kunnen communiceren; uitwisseling van inhoud en denkbeelden is eenvoudiger geworden en bovenal voor velen van hen kan door nieuwe benadering ook de mogelijkheid ontstaan om bepaalde wensen waar te maken. Dingen waar je alleen maar van hebt gedroomd en die je voor jezelf niet mogelijk achtte, zouden in dit jaar voor zeer velen wel mogelijk worden. Wat de spaarders betreft, wil ik er natuurlijk wel even op wijzen, u kunt niet sparen tegen het waardeverlies dat de munteenheden ook in het komende jaar ondergaan. De beste belegging is dus nog altijd in materialen. Maar wanneer het geld minder waard wordt, zullen misschien ook meer mensen zich minder bezig houden met geld. Want als je minder denkt aan geld, dan hou je meer tijd om aan andere dingen te denken . In heb het gevoel dat bepaalde zaken als milieu, dus het sparen van de natuurlijke omgeving, maar evenzeer nieuwe benadering van de menselijke samenleving een grotere rol zullen gaan spelen, ook bij diegenen die de laatste tijd voornamelijk aan winst en aan geld hebben gedacht. De situatie voor het noordelijk halfrond en, nu moet ik me eventjes beperken tot een deel van de wereld, geeft verder te zien dat de mensen door een aantal schokken wakker schijnen te schrikken. Het is net of de mensen aan het einde van dit jaar veel bewuster zullen gaan reageren dan anders en de gevoelens die daarbij een rol spelen, ik heb ze al genoemd, die rode lijnen , soms bijna karmozijn, die duiden aan dat daarbij heel wat emoties zullen oplaaien en dat er waarschijnlijk ook nog heel wat gevochten, gestaakt, geprotesteerd, gedebiteerd wordt, enz. Maar het eindresultaat is gunstig, conclusie: ondanks de vele schijnbaar ongunstige ontwikkelingen en gebeurtenissen brengt het komende jaar grotere helderheid, het brengt vaak acuut nieuwe beslissingen bij veel mensen, bepaalde denkbeelden worden totaal verlaten, andere worden ineens omhelst en dergelijke, daar moet u rekening mee houden gewoon, maar, en dat is het meest belangrijke van alles dacht ik, elke mens die zo oprecht mogelijk reageert op die omstandigheden, komt wijzer en meestal ook gelukkiger uit het jaar tevoorschijn. Het jaar is voor zeer veel mensen gelukbrengend. Dit alles naar aanleiding van

die Wessac bijeenkomst, waarover u, zo u wenst vragen mag stellen, waarbij ik echter wel het recht voorbehoud om vragen niet of slechts ten dele te beantwoorden.

❖ *Kunt u misschien wat meer vertellen waar de stralen ergens vandaan komen? Waar u het over heeft, is dat nou een gerichte bewustzijnsstraling vanuit de kosmos ?*

Ik zal proberen om het zo kort en duidelijk mogelijk te doen, het is namelijk ingewikkeld. Wanneer ik bv. spreek over die witte straal, dan betekent dit in feite een gedachte-invloed die uit een nogal hoge geestelijke sfeer komt. Wanneer ik spreek over die gouden wervelingen dan heb ik het eveneens over geestelijke invloeden dus uit een geestelijke wereld, een niet-stoffelijk deel van het bestaan, maar lager dan van het witte licht en anders van inhoud.

Wanneer ik spreek over blauw, dan is dit een samenvloeien van sferen die betrekkelijk dicht liggen bij de aarde, gedachte-uitwisseling, plus een verandering in het kosmische evenwicht ten aanzien van de aarde en zelfs de zon in dit melkwegstelsel. Hier zijn dus plotseling ook stralingskrachten en zwaartekrachten meer van belang geworden. Wanneer we spreken over die rode lijnen, dan hebben we eveneens te maken met sterke veranderingen in stralingen, zeer waarschijnlijk binnen uw eigen zonnestelsel beperkt en zeer waarschijnlijk veroorzaakt door het optreden van abnormale zonnevlekken of zonne-uitbarstingen waarbij harde straling meer dan normaal de aarde bereikt. U ziet dus het zijn allerhand factoren die het bij elkaar trekt. Dat je ze uitdrukt in kleuren, dat is eigenlijk maar een selectie op grond van gemakkelijke aanduidbaarheid. Wit licht is in feite niet wit, het heeft geen kleur maar het is een enorme reinheid, en gelijktijdig scherp als een mes en dat vertaal je dan in zeer heldere of zelfs verblindend wit licht. Wij geloven dat dergelijke hoge invloeden direct samenhangen met de Schepper en mogelijk dus ontstaan in gebieden die ook wij niet in de geest kunnen overzien. Het is zeker dat wij de totale bron van deze heel felle wit-lichte krachten niet kunnen vinden. We weten dat ze er zijn, we weten dat ze geestelijk ontstaan, maar we kunnen eenvoudig de bron niet vinden. Dan moet u verder rekening houden met het feit dat ook uw eigen aarde reageert. Om u een voorbeeld te geven : uw eigen aarde is op het ogenblik zoals u weet, bezig een aantal spanningen of te reageren. Dat zijn ondermeer gewoon continentale spanningen van de schotsen, maar daarnaast blijkt dus dat er zich een zekere magmadruk opbouwt. Dit zou kunnen betekenen dat de activiteit van de aarde groter gaat worden.

Het ziet er naar uit dat, vooral wanneer dit gaat over vulkanische werkingen en zo, vooral het zuidelijke halfrond in aanmerking komt. Wanneer nu een uitbarsting aanstaande is, dan hangt er een heel eigenaardige sfeer dat wil zeggen het gevoelsleven van de mens, mede dus door het onderbewustzijn gestimuleerd, is dus anders getint dan normaal. Dit beïnvloedt ook zijn rationele processen, en zijn handelen. Een dergelijke invloed, als in Afrika, zouden we zeer waarschijnlijk moeten rangschikken onder donkerrood, een kwestie waarbij hartstochten meer nog dan moed, een rol spelen. Maar goed, in ieder geval, je hebt dus een groot aantal verschillende werkingen en je kunt die werkingen niet zo precies definiëren; om een heel eenvoudig voorbeeld te geven, aardstralen. Het probleem is voor het ogenblik voor vele mensen verouderd: Aardstralen, zo zegt men, bestaan niet want ze zijn niet constateerbaar. Als ik daar nu eens tegenover stel dat door een voortdurende veranderende structuur van de aardkorst op bepaalde plaatsen voor langere of kortere tijd een lichtelijk gewijzigde straling vanuit de aarde ontstaat, die niet alleen de temperatuur betreft maar ondermeer ook de statische lading aan de oppervlakte, en gemeten op 1 meter hoogte van het oppervlak, die varieert daar inderdaad wel door, en dat ook het aardmagnetisme daardoor een lichte vervorming van veld ondergaat, dus een lichte storing of soms zelfs iets dat een werveling nabij komt. Al deze gevallen zullen elk levend organisme dat daar vertoef, storen, beïnvloeden; hoe die beïnvloeding is, ja dat ligt eraan, wanneer je zo een magnetische werveling hebt en er zijn planten dan zullen ze waarschijnlijk beter gaan groeien. Ongeveer als bij een stralingsproject met koren. Het koren reageert wanneer het in de tweede cirkel staat, als je de proeven kent. Dan krijgen we dus groei, maar voor een mens betekent het wel ook gelijktijdig een overbelasting van zijn zenuwstelsel. En daar de mens dergelijk overbelasting pleegt te projecteren in mentale kwalen, zou er dus nogal wat suggestie uit voort kunnen komen van ik ben ziek, of de mensen zijn onredelijk of iets dergelijks. Wat voor de plant goed is, is voor de mens weer onaangenaam. Wat de kat heel erg prettig vindt, dat kan voor de hond juist een reden zijn om elders te gaan. Je moet dus begrijpen, elk organisme is een beetje anders, het ligt aan het zenuwstelsel, de instincten, de hele opmaak van het levende wezen, waardoor gezegd wordt hoe het reageert. Maar die uitstralingen zijn er wel. Het is alleen niet zo dat je een kastje onder je bed kunt zetten, en hoepla ze zijn er niet meer, want

het is een complex geheel, het heeft niet alleen te maken met uitstralingen, het heeft niet alleen te maken met trilling, het heeft te maken met aardmagnetisme en met allerhande andere zaken, de statische elektriciteit en dat complexe geheel kun je als mens niet helemaal beheersen. Maar wanneer je het nagaat, dan is er wel degelijk een invloed die het gedrag van een mens bepalen kan. Het is zelfs zo dat er bepaalde wegen zijn waarop punten voorkomen waarbij men kan zeggen, die hebben een bijzondere uitstraling. Nu is het misschien het eenvoudigste om het zo te zeggen. Er zijn bepaalde plaatsen op de wereld waarbij het tijdsbesef van de mens licht wordt aangetast. In feite wordt zijn reactietijd versneld of vertraagd. Wanneer dit in normaal wegverkeer gebeurt, dan zal, wanneer er ook maar één onverwachte indruk komt, dus een reactie ontstaan die niet meer tot de norm behoort, hetwelk dan een panische reactie van een automobilist ten gevolge kan hebben, met weer als gevolg een abnormaal groot aantal ongevallen op een dergelijke plaats. Ik vertel u dit hele verhaal alleen maar om duidelijk te maken dus dat er heel veel invloeden zijn die eigenlijk niet helemaal meetbaar zijn, maar die een grote werking kunnen hebben op het menselijk organisme, op de wijze waarop de mens reageert en denkt en voelt, en ik heb een aantal van die factoren opgenoemd.

Ik heb geprobeerd, u een en ander te vertellen over het noodlot, want ook het Wessacfeest hangt er mee samen. U bent een wezen dat geen onbepaalde vrijheid heeft, onthoud dat goed. Maar u bent een wezen dat in zich de mogelijkheid heeft, binnen de groep waarvan dan toch het lot statistisch bepaalbaar is, eigen functie te wijzigen en te veranderen, en zo door eigen inzicht zijn eigen mogelijkheden binnen de groep voortdurend te wijzigen. Dit geldt niet alleen in stoffelijk opzicht, maar natuurlijk ook in geestelijk opzicht. Daardoor kan elke mens uitgaande van zichzelf, van zijn eigen denkgewoonten, zijn eigen handelingsmethoden, toch komen tot een wijziging van zijn lot binnen het beperkte kader waarin hij leeft. Wie dit begrijpt, zal zeggen, al wat mij gebeurt binnen deze groep, heb ik zelf voor een deel mede bepaald want ik heb die factoren uit het lot van de groep naar mij toegetrokken, die ik eigenlijk verwerpelijk vind, of ik heb juist die woorden uit het geheel van de groep naar mij toe getrokken, die voor mij gunstig zijn, zodat ik mij gelukkiger voel of beter slaag in datgene wat ik mij voorneem. Dat hierbij kosmische invloeden een werking spelen, zogoed als zuiver menselijke uitstralingen, zal duidelijk geworden zijn, maar één ding kunnen we niet duidelijk genoeg stellen : elke mens die in zichzelf harmonie zoekt, kan dit slechts doen binnen het kader van de groep waarin hij vertoeft, hij kan nooit verder gaan dan dit. In de tweede plaats : elke mens die geluk of harmonie zoekt binnen zijn groep kan dit alleen doen in harmonie met die anderen; op het ogenblik dat er strijd of tegenspraak met die anderen ontstaat, veroorzaakt hij vaak het tegenovergestelde van wat hij nastreeft. En in de derde plaats, en dat is misschien wel de meest belangrijke voor degenen die graag nadenken, de werkelijkheid die wij beleven wordt door onze gevoelens, niet door onze rede of ons voorstellingsvermogen bepaald. Onze gevoelens zijn daarom zeer belangrijk bij het bepalen van de werkelijkheid en wij zullen eventueel redelijke processen nooit onafhankelijk van onze gevoelens kunnen bezien, zodra het gaat om onze eigen persoonlijkheid en onze eigen relatie met de mensheid, met de kosmos, de geest, of wat dies meer zij. Wij hebben ons lot voor een groot gedeelte zelf in handen, maar alleen wanneer we dan ook bereid zijn van onszelf uit te gaan zonder van anderen de steun of de bevestiging te verwachten, die het misschien gemakkelijker schijnt te maken.